

Утврђује се да су на главни претрес приступили: заменик Тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић, из Окружног затвора у Београду на претрес доведен оптужени Антон Лекај, приступио његов бранилац, адвокат Теки Бокши, судски тумач за албански језик Драган Лабовић и сведоци Гаговић Рада и Гаговић Миладин.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслушају сведок-оштећена Гаговић Рада и сведок Гаговић Миладин.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

Удаљује се из суднице сведок Гаговић Миладин и приступа саслушању сведока-оштећене Гаговић Раде.

Сведок-оштећена ГАГОВИЋ РАДА

Са личним подацима као на записнику из истраге од 03.03.2005. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови лични подаци које сте дали истражном судији, отац Милан, по занимању сте домаћица, боравиште село Врдило код Матарушке бање. То се није ништа мењало?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења Клина?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења 1959.?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оптуженим, несродни сте, не познајете га од раније?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Не.

Са оптуженим несродна, не познаје га од раније, опоменута, упозорена, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Дужни сте истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело, за које је запрећена казна затвора до пет година, а пре него што дате свој исказ, прочитаћете тај текст заклетве. Изволите. Прочитајте тај текст који Вам је ту, испред Вас.

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ саслушани код истражног судије 03. марта 2005. године?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при тој изјави?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете сада пред већем да испричате, у вези целог тог догађаја, када сте напустили Ђаковицу и све што Вам је познато и што се дешавало, везано за Вашег супруга Гаговић Радета? Да ли је њему право име Раде?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Значи сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте све што је, Ви сте живели у Ђаковици?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што је Вама познато, када сте Ви напустили Ђаковицу, шта је било са Вашим супругом, да ли је остао тамо, шта је радио, шта сте Ви чули, везано за сва та дешавања, везано за Вашег супруга?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Да, сми мо тамо живели у Ђаковици, у Ново насеље, двоје деце имам, сина и кћерку. Радио у фабрици електромотора, онда, већ када је оно било рат, ми смо изашли 12. јуна, он је остао. Ми смо плакали, деца, ајде, ајде, нека, када ја нисам урадио никоме ништа и нећу да идем. Он је остао тамо. Каже, ја нисам био нити при војсци, нити при милицији, каже и нећу да идем. И стварно, комшилук одмах је ту испред нас, рекли су, слободно, он нека остане, без бриге, нико га неће таћи. И он је остао, ми смо отишли за Црну Гору, за Беране. Ја

сам тамо са двоје деце била у Колективни центар, у један магацин. Онда после сам чула, дошле су информације, тек на крају један Ром реко ми је, каже: срели смо и каже, чекај, чекај, Радо, ја сам стала и сачекала, каже, да ти кажем нешто. Кажем, кажи. Каже, твог мужа је, каже, убио, каже, Антон Лекај, каже, мучио га, одвео га у хотел «Паштрик», ту га мучио, каже и исекао му уво и све то. Друго више нисам ништа чула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви сте у Ђаковици живели, где?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: У Ново насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то живели близу Аутобуске станице?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У улици Његошевој?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте последњи пут се чули са супругом?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Последњи пут 12. јуна, када смо изашли, оставили смо га кући. Ми смо отишли, напустили смо кућу, он је остао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и деца сте отишли?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је био разлог да Ви одлазите?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Па, разлог је био, када су сви отишли, само ми смо задњи остали. Никога нема и онда он каже: идите ви, каже, а ја ћу, каже, да останем. Деца су стално плакала, сина и кћерку имам и ја кажем, ајде са нама. Не, каже, нисам урадио ништа и нећу да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, са неким Ромом сте причали?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Да, Рамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се он зове? Раме?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Рамо, Бериша ваљда, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био Раме Мехметај?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта Вам је он тачно рекао у вези?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Он ми је рекао тачно, каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво, када сте са њим разговарали, када је то било? Када сте први пут са њим разговарали?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: После три месеца, ми смо са њим разговарали, у Црну Гору он је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После три месеца, од чега?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Како смо избегли. И онда он ми је све рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је он то тачно рекао?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Он ми је рекао, каже, њега су каже ухватили, био је ваљда, ишао према Пискоте, то насеље се звало и онда он је ишао тамо горе и била нека ваљда свадба циганска, шта знам и онда су га ухватили ту и повели, каже, у хотел «Паштрик», ту га мучили, каже, али, све, све, уво му одсекли, па дали да једе, каже, па своју мокраћу каже, пио је, онда после су их повели код кланице доле и убили га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао тај Ром, тај Раме, одакле њему та сазнања?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Он је био доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вашег мужа?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био доле?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Он је био у Ђаковици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рекао, како је он то сазнао? Од кога је он то чуо?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Па, изашао је, један је ваљда ти што су били код кланице, један је ваљда избегао. Ови су други убијени, а један је избегао, скочио у воду и онда пребегао и онда он је то казао, он му је нека својта Рами и онда он је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је можда рекао, ко је то тај што је?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Рекао је за овог Антон Лекаја да га је он убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао он, који је тај што је избегао од тих Рома?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Не знам, живота ми, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли после се распитивали, да ли је тело Вашег мужа пронађено?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Свуд сам била, свуд су ме звали, нисам познала нигде, ишла сам свуда, гледала сам то, гардеробу, нисам препознала ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то ишли, доле у Ђаковицу, да ли сте тамо одлазили?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Не. Били смо овамо у Звечане и онда смо били још на граници према Приштини, ту смо били, гардероба је била избачена и онда ту смо ишли да гледамо гардеробу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то Ваш супруг и даље води као нестало лице?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте покретали неки поступак за проглашење несталог лица, за умрло или тако нешто?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Не знам девер, ваљда је он то предузео, јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Девер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Када је тај Ром говорио да је то урадио Антон Лекај, да ли он је само рекао његово име и презиме, да ли је спомињао неке надимке?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Није, није, само за њега је рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли је спомињао још неког да је учествовао у томе?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Мислим, спомињао је још да су ти убивени, али мене после није интересовало, само за супруга.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли је спомињао ко је то још радио, осим Антона Лекаја?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Па, добро, рекао је да их је, мислим да је Харадинај наредио то да их малтретирају и да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Шта Вам је рекао, како он то зна?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Он зна, што је овај пребегао, да ли му је овоме малом, овај што је пребегао од њих, својта, да није, не знам, он је рекао ту је био очевидац и онда када их је он повео код кланице да их стреља, овај мали је, како је он пуцао овде, а овај један је избегао и онда ту је једна река и он је скочио и онда он је све казао. Овај је био исти Ром, он је био у Ђаковицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли сте се после распитивали када сте чули од њега ко је Антон Лекај? Да ли сте питали људе из Ђаковице који знају?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Питала сам, питала сам увек и шта је радио са њим, једног шофера сам питала и све живо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: И, шта су Вам рекли за Антон Лекаја, да ли су рекли нешто?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Они су рекли да га је он мучио, да га је малтретирао и да га убио овај Антој Лекај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Шта, и ти други људи код којих сте се распитивали?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Добро. Хвала, ништа више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ви кажете, он Вам је рекао Антон Лекај. Да ли Вам је рекао име и презиме или још и неки надимак?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Не, не, само име.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте Ви њега знали, тог Антона Лекаја од раније?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Не, никада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Нити сам видела њега, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац, има ли питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац?

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Само ако може да се овде и код истражног судије и код Вас, рекла је 12. да се повукла и да се полиција спремила. Да ли има информацију, када се полиција повукла из Ђаковице, да ли то тај дан или касније, како?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Полиција касније се повукла.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Колико касније?

СВЕДОК-ОШТЕЋЕНА РАДА ГАГОВИЋ: Не знам, Бога ми. Ја знам за себе.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли оптужени неких питања? Нема.

Питања више нема.

Сведок МИЛАДИН ГАГОВИЋ

Са подацима као на записнику из истраге од 11.01.2004. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови подаци нису мењани, од оца Вукомана, адвокат, Ћуприја, Цетињска број 8/1?

СВЕДОК МИЛАДИН ГАГОВИЋ: Кроз 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз 10, да, извините, место рођења Ђаковица, година рођења 1950. годиште и несродан са оптуженим. Да ли га познајете од раније?
СВЕДОК МИЛАДИН ГАГОВИЋ: Не.

Несродан са оптуженим, не познаје га од раније, опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Дужни сте истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело, за које је запраћена казна затвора до пет година, а пре него што дате свој исказ, прочитајте тај текст заклетве који је ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК МИЛАДИН ГАГОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у вези, Вама је Гаговић Раде брат?

СВЕДОК МИЛАДИН ГАГОВИЋ: Рођени брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези његовог страдања све што Вам је познато, што сте Ви чули, што сте сазнали?

СВЕДОК МИЛАДИН ГАГОВИЋ: Ја сам одсутан из Ђаковице, негде, неких двадесетак и једну годину, али сам често одлазио у кућу породичну, где је живео покојни Раде са породицом, мајка и остала родбина, породица стрица. Задњи пут сам био, колико се сећам, 1998. године. Када је почело бомбардовање доле на Косову и Метохији, често сам контактирао телефоном са покојним Радетом и породицом све до, мислим да је крај априла и почетак маја, када је телефонска комуникација оштећена и није могло више да се комуницира. Од тада нисам могао добити никакву информацију везано за породицу. Касније, негде почетком, средином јуна, 12., породица се иселила одоздо, снајка, супруга Радетова и деца су отишли за Беране, а мајка је отишла прво за Војводину и онда је дошла код мене у Ћуприју. Породица стрица, такође. Покушали смо да сазнамо за покојног Радета који није кренуо са породицом. У почетку су биле неке разне информације, како је настрадао. Неко је говорио да је убијен, неко није и на крају, након свих тих информација, изгледа је најверодостојнија и из писања штампе и неких књига, да је заробљен и према тој информацији смо и сазнали да је наводно у хотелу «Паштрик» ту ухапшен и држан, па је касније убијен. То је оно што ја знам, све преко информација других и преко средстава информисања и штампе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте контактирали са неким лицима из Ђаковице, да ли сте добијали неке информације од неких људи, како је дошло до тога да је нестао Ваш брат?

СВЕДОК МИЛАДИН ГАГОВИЋ: Кажем, у почетку су биле разне информације, да је заробљен, да је негде пребачен и тада смо и гајили неку наду да је жив, да је наводно негде, мислим, у затвору. Међутим, касније сам добио информације од неких лица да је ипак убијен, након заробљавања и смештаја у хотелу «Паштрик». Добили смо информацију да је касније он и још пар ваљда, да ли Албанаца, стрељани доле, на излазу из Ђаковице, према Призрену. То је та информација коју имамо и која је изгледа најверодостојнија, без неких доказа конкретних, које немамо. До данашњег дана нисмо, покушавали смо путем ДНК анализе да га пронађемо остатак, међутим нисмо успели уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у истрази сте рекли, добили смо информацију преко Подгорице, колико је мени познато од Шаља Бедрија да ми је брат убијен?

СВЕДОК МИЛАДИН ГАГОВИЋ: То је информација преко снајке, она ми је, ја не знам тог Шаљу Бедрију, али она ми је пренела то, јер ми смо покушавали на све начинње да сазнамо где је. Пошто је снајка била тада у колективном смештају у Беранама, она ми је саопштила то лице. Међутим, ја то лице никада нисам контактирао, нити чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте са неким контактирали, са неким лицем које можете да кажете по имену и презимену, везано за ове информације о којима причате?

СВЕДОК МИЛАДИН ГАГОВИЋ: Па, нисам, немам конкретно неко лице. Кажем, то су све приче, нагађања или приче од других који су чули од некога, јер нисам конкретно ни могао, јер комуникације су биле оштећене, тако да и после тога дуго времена нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ваш брат се још увек води као нестало лице и тело није пронађено?

СВЕДОК МИЛАДИН ГАГОВИЋ: Није пронађено, поднели смо предлог да се прогласи умрлим, то је поступак код ђаковачког суда у Власотинцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Лесковцу?

СВЕДОК МИЛАДИН ГАГОВИЋ: У Власотинцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Власотинцу?

СВЕДОК МИЛАДИН ГАГОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току?

СВЕДОК МИЛАДИН ГАГОВИЋ: Јесте, општински суд ђаковачки је сада са седиштем у Власотинцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неко питања? Тужилац? Бранилац? Оптужени?

Питања више нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да седнете.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се настави са читањем писмена из предмета, с обзиром да сведок Асиме Краснићи није приступила на данашњи претрес, а неуручена достава се вратила са назнаком «непозната на адреси» Коник камп, Врела Рибничка бб, Подгорица.

ЧИТАЊЕ ПИСМЕНА

Чита се:

Војне поште број 1122-1 Инт.бр.С1/608-2 од 11.02.2005. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Текст гласи:

Веза: ваш допис К.В.бр.1/05 од 03.02.2005. године.

У вези постављених питања, достављамо следећи одговор:

1. Општи завршетак ратних дејстава између Коалиције НАТО пакта и војске и полиције СРЈ наступио је даном потписивања Војно-техничког споразума између међународних снага безбедности КФОР и Владе Савезне Републике Југославије и Републике Србије – Војнотехнички споразум потписан је 09.06.1999. године.

2. Чланом II прекид непријатељства, тачке 1. Војнотехничког споразума регулисано је да ће снаге СРЈ «одмах по ступању овог Споразума уздржати се од било каквих непријатељских или провокативних дејстава, било које врсте, против било ког лица на Косову и наредиће оружаним снагама да прекину све такве активности. Оне неће охрабривати, организовати или подржавати непријатељска или провокативна дејства».

Иако се Војска Југославије у потпуности придржавала Споразума, шиптарско-терористичке снаге наставиле су са нападом на јединице Војске Југославије отварањем ватре на маршевске колоне и појединачним провокацијама.

Последњи већи напад шиптарско-терористичких снага на војну колону, евидентиран у борбеним извештајима Команде 3. армије, извршен је 15. јуна око 14 часова и 45 минута у рејону села Сајковац (СО Подујево).

3. Нисмо компетентни да дајемо правна тумачења. Чињеница је да је повлачење Војске била активност која је подразумевала борбено обезбеђење.

4. Војска Југославије повлачила се са подручја Косова и Метохије у периоду од 10. до 20. јуна 1999. године.

Повлачење Војске Југославије за целу територију Косова и Метохије, завршено је 20. јуна 1999. године, а са подручја општине Ђаковица, Војска се повукла 12. јуна 1999. године.

Подацима о повлачењу полиције не располажемо.

НАЧЕЛНИК
генералмајор
Љубисав Тодоровић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршен текст.

Чита се:

Закључак МУП-а Србије, Секретаријата у Лесковцу – Одељења криминалистичке полиције, Одсека криминалистичке и ПД технике од 19.08.2004. године.

Поступајући по захтеву Окружног суда у Пећи, Кио бр.60/99 радници Одсека криминалистичке и ПД технике Секретаријата у Лесковцу извршили су потребна упоређења достављеног сињалетичког материјала на име Антон Лекај, рођен 03.06.1979. године у Шибенику, Република Хрватска, са пребивалиштем у Ђаковици, улица Вука Караџића бр.394, са отисцима прстију Антона Лекаја, рођеног 03.06.1980. године који поседује идентификациони документ издат од стране Мисије привремене администрације Уједињених нација на Косову, са роком важења до 13.06.2006. године, дактилоскопираног ради утврђивања идентитета дана 19.08.2004. године, у просторијама Секретаријата у Лесковцу и на основу утврђених принципа дактилоскопске идентификације од најмање дванаест идентичних анатомских обележја – карактеристика, доносе:

З А К Љ У Ч А К

да је отисак десног кажипрста на достављеном сињалетичком материјалу идентичан са отиском десног кажипрста Лекај Антона, дактилоскопираног у Секретаријату у Лесковцу ради утврђивања идентитета, односно да се ради о истом лицу.

Испитивање извршио:
крим. техничар
Предраг Митић

Сагласан
Шеф Одсека крим. и ПД технике
поручник
Дејан Младеновић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предње прочитано.

Чита се:

Извештај из казнене евиденције за оптуженог Антона Лекаја од 10.12.2002. године, са подацима:

Лекај Антон, рођен 03.03.1979. године у Шибенику, од оца Балта, са станом у Ђаковици, ул. Вука Караџића бр.398, без занимања.

У изводу стоји да именовани није осуђиван, али је више пута евидентиран за кривична дела по чл.166. став 1 КЗС и чл.125. КЗ СРЈ.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Госпођо судија, могу уложити приговор на овај доказ. Наиме, по Закону о кривичном поступку, органи Секретаријата унутрашњих послова могу да пошаљу извештај да ли је лице кажњено или није кажњено. О неким евиденцијама, сазнањима и неким досијејима лица, они нису овлашћени да шаљу информације суду, тако да у том смислу, улажем приговор на овај доказ.

Чита се:

Извештај из казнене евиденције за Лекај Антона, рођеног 03.03.1979. године у Шибенику, Република Хрватска, од оца Балта, са станом у Ђаковици, ул.Вука Караџића бр.398, без занимања.

Извештај достављен Окружном суду у Београду, Већу за истраживање ратних злочина са датумом 08.02.2005. године и у изводу из криминалистичке евиденције стоји:

Именовани није осуђиван, али је евидентиран за кривична дела и то са пријавама Ку 53 и 54/97 из чл.166. став 1 КЗ Србије и пријавама Ку 58/99, Ку 96/99, Ку 48/02 из чл.125. КЗ СРЈ.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ако ми дозволите, исти приговор и на овај доказ.

Врши се увид у дактилоскопски картон за Лекај Антона рођеног 03.06.1979. године у Шибенику, СО Шибеник, СР Хрватска, по народности Албанац, школска спрема основна, место пребивалишта улица Вука Караџића бр.394 Ђаковица, надимак Пинћо, говори језике албански, српски, са потписом Антон Лекај и констатованим карактеристикама, висина 160 цм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставићемо ово после на увид, ако, само да прочитамо прво.

Висина 160 цм, развијеност слаба, лице овално, коса кестењаста, ћелавост чеона, чело-профил усправно, очи тамне, нос средњи и прав, база носа водоравна, уши средње, одвојене, ресица слободна, профил подбрадка прав, говор нормалан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када смо код овога.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Госпођо судија, председнице, ја имам приговор у вези овог доказа, што се тиче, прво, датума рођења. Овде је када је дао податке он је дао податак да је рођен 1980. године, прва ствар, евидентно је да његова коса, мислим, да није кестењаста него црна коса, дакле, у том смислу улажем приговор на овај доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Врши се увид у фотографију која носи број 60/18.

Врши се увид у фотографију која у списима носи ознаку Ки.В.13/04-Ки.В.4/05, страна 135.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ли има увид оптужени на ове мониторе? Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

Врши се увид у шематски приказ Оперативне зоне «Дугађини» достављен од Безбедносно-информативне агенције Републике Србије и читају се делови овог шематског приказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу управо један део да прочитам, после ћемо да извршимо увид.

Оперативна зона «Дугађини», штаб Оперативне зоне, сачињавали су командант Рамуш Харадинај. Начелник штаба Наим Маљоку, помоћник команданта за позадину Љахи Брахимај, помоћник команданта за безбедност Фатон мехметај, члан штаба Даут Харадинај, члан штаба Малић Надрецај – «Малићи», члан штаба Азем Весели, члан штаба Исмет Ахмети, члан штаба Рустем Бериша, члан штаба Фљорим Ђељај, члан штаба Абдула Бабалија.

131. бригада «Исуф Грвала», командант Даут Харадинај, 132. бригада «Мурат Зенељи», командант Малић Надрецај – «Малићи», 133. бригада «Адријан Краснићи», командант Азем Весели, 134. бригада «Мехмет Шаља», командант Исмет Аљуши, 135. бригада «Агим Зенељи», командант Рустем Бериша, 136. бригада «Ругова», командант Фљорим Ђељај, 137. бригада «Ђакова», командант Абдулах Бабалија, 138. бригада «Агрим Рамадани», командант Рустем Бериша, батаљони, 11 батаљона, одреди, 4 одреда, водови, 9 водова, чете, 13 чета.

Штаб оперативне зоне имао је и специјалне јединице «Црни орлови». Командант Идриз Баљај (мобилна јединица – вод за брза дејства и убиства

киднапованих, заробљених и заточених Срба и других лица) и имали су војну полицију, командант Фадиљ Нимонај – «Тигар».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада може да се прикаже на монитору и ови остали делови.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Могу ја само да питам преводиоца у међувремену, како се каже, «Дугађини» или «Дукађини»? Дукађини, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читамо онако како пише. Има ту више. Читала сам само онај први део.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Опростите, само да ми дозволите, госпођо судија, ја сам видео ово и имам доказ стицајем околности, ја сам бранио овога Идриза Баљија, који се овде представља као командант «Црних орлова»: Он је тренутно, Ви знате да је у Хагу и хоћу да кажем, остале околности, нити могу да се изјашњавам. Ја не знам то, вероватно су радили људи који су упућени, али знам сигурно да Идриз Баљај није командант био тих «Црних орлова», те специјалне јединице, а самим тим, да овај није тај, ја то поуздано знам. Онда, доводи у сумњу читав, комплетан тај извештај БИА. Хвала.

Чита се и врши увид у списак киднапованих Срба на Косову и Метохији од 13. јуна 1999. године до 01. марта 2001. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај писмени доказ, само ћемо прочитати ово за Ђаковицу и део који се односи на Гаговић Радета, 1955. годиште, нестао 12. јуна 1999. године – извор: списак Црвеног крста, а на монитору може да се стави на увид остали део, да не бисмо читали сва имена. Цео списак ставите на увид на мониторе. Увеличајте то мало, тај задњи део. У реду.

Чита се извештај МУП-а Србије – СУП-а Ђаковица, Одељења криминалистичке полиције 03 бр.233-254/05 од 08.02.2005. године – ИКМ Јагодина, па се из овог извештаја само читају поједини изводи.

У вези Вашег дописа под горњим бројем, обавештавамо Вас да смо након извршених провера утврдили следеће:

1. Након окончања ратних дејстава припадници полиције су се према нашим подацима, повукли са подручја општине Ђаковица, закључно са 12.06.1999. године. Напомињемо да су припадници полиције са подручја општине Ђаковица започели са сукцесивним повлачењем од дана 10.06.1999. године, да би се последњи припадници полиције повукли дана 12.06.1999. године.

2. а) Према нашим подацима са којима располажемо, Лекај Антон од малена носи надимак Пинћо. Именовани Лекај је током 1997. године регистрован у СУП-у Ђаковица, као извршилац кривичних дела тешке крађе из чл.166. став 1 КЗ РС,

против кога су поднете две кривичне пријаве надлежном Општинском тужилаштву у Ђаковици, заведене под бројем Ку 53/97 и Ку 54/97. Након прикупљених информација и доказа против Лекај Антона, овлашћена службена лица СУП-а Ђаковица су током 1999. године поднели кривичне пријаве због основане сумње да је извршио кривично дело тероризам из чл.125. КЗ СРЈ; заведене под бројем Ку 58/99 и Ку 96/99, које су достављене надлежном Окружном тужилаштву у Пећи. Овлашћена службена лица СУП-а Ђаковица су, такође, против именованог Лекај, након прикупљених доказа током 2002. године, поднели кривичну пријаву заведену под бројем Ку 48/02 коју су доставили надлежном Окружном тужилаштву Пећ, које је измештено у Лесковцу. О поднетим кривичним пријавама у прилогу акта, достављамо извод из КЕ на име Лекај Антон. Напомињемо да је у свакој од наведених кривичних пријава, Лекај Антон познат под надимком Пинћо. Располажемо оперативним сазнањима да, након што су припадници МУП-а Србије и Војске Србије и Црне Горе и остало неалбанско становништво напустили подручје општине Ђаковица, Лекај Антон је у више наврата од стране припадника међународних безбедносних снага, притваран и стављани су му на терет најтежа кривична дела.

б) Лекај Антон је према нашим оперативним сазнањима приступио терористичкој ОВК почетком 1998. године за зону одговорности «Rafshi dugagjinit», односно подручје Метохије, чији је командант био Харадинај Рамуш, садашњи председник Владе Косова и Метохије. Недуго након приступања овој терористичкој организацији, Лекај постаје члан злогласне јединице «ПУ» (Policija ushtarake) – у преводу војна полиција, једна од јединица у саставу ОВК. Ова јединица је на подручју Метохије бројала од 100 до 120 припадника. За припаднике ове јединице команда штаба ОВК је бирала најспремније и најбоље обучене борце ОВК и она се у оквиру терористичке ОВК сматрала за најелитнију јединицу и сви њени припадници су поред основне, морали да прођу и специјалну обуку. Њени припадници су били наоружани аутоматским оружјем, средствима за комуникацију и сви су били обучени у црним униформама, што показује и слика Лекај Антона у униформи ОВК, коју Вам у прилогу акта достављамо. Командант ове јединице је био Фадиљ Ниманај, из села Гргоц, општина Ђаковица. Почетком 1999. године по налогу тадашњег команданта ОВК за подручје Метохије, Харадинај Рамуша, група од око 100 припадника ОВК из села Глођане, општина Дечани, где се у то време налазио главни штаб ОВК за подручје Метохије, инфилтрира се међу албанским цивилним становништвом у насељу Чабрат, општина Ђаковица, са задатком да организује и извршава терористичке нападе на припаднике МУП-а Србије, Војске Србије и Црне Горе и осталог неалбанског становништва. Међу овом групом која је себе називала «Ђаковачка група», налазио се и Лекај Антон. Током боравка на подручју насеља Чабрат, Лекај Антон и други припадници ОВК, којима се придружио и велики број до тада албанских цивила из овог насеља, су вршили припреме ради извођења терористичких напада. Ове припреме су се огледале у томе, тако што су између свих кућа у овом насељу, које је бројало око десет хиљада становника, направљени отвори и траншеи на оградним зидовима, ради лакшег и бржег кретања, док су махом, предње оградни зидови били висине преко два метра и самим проласком кроз ово насеље, нису се могле видети припремне радње ове терористичке организације. Од доласка ове јединице у град Ђаковица, именовани Лекај Антон је био, како су га звали «официр за везу», између Главног штаба ОВК у селу Глођане, тј. команданта

ОВК Харадинај Рамуша и команде ове јединице у граду Ђаковици, од кога је примао наређења о даљем деловању, које је преносио команди штаба ОВК у Ђаковици.

Познато нам је да су поред Лекај Антона, припадници ове јединице били и већ поменути командант Ниманај Фадиљ, затим Шкупи Арбен, звани «Зифа», сада покојни Бестражини Бесим и други, а са овом групом често су у терористичким акцијама учествовали припадници јединице ОВК «Црни орлови» које је предводио Идриз Баљај, звани «Тогер».

Након што су припадници МУП-а Србије, Војске Србије и Црне Горе и осталог неалбанског становништва напустили подручје Ђаковице, припадници ОВК, међу којима је и Лекај Антон, у великом броју улазе у град Ђаковицу. По доласку у Ђаковицу, Лекај Антон са Шкупи Арбеном, извесним «Кинезом» и још два-три припадника ОВК, које нисмо идентификовали, формирају групу коју су назвали «Ципат».

ц)Према подацима извученим из ЈИС-а МУП-а Србије и осталих евиденција са којима СУП Ђаковица располаже, тачан датум рођења и остали идентификациони подаци су следећи: Лекај Антон, од оца Балта и мајке Кристине, девојачко Сели, рођен је 03.03.1979. године у Шибенику, Република Хрватска, са пребивалиштем у Ђаковици, ул.Бука Карацића бр.398, поседује јединствени матични број грађана: 0303979944864, издат од стране СУП-а Ђаковица. Напомињемо да је могуће да је дошло до техничке грешке приликом куцања дактилоскопског картона, коју Вам у прилогу акта достављамо, где је на основу упоређивања отисака папиларних линија са картона са отисцима Лекај Антона, може се недвосмислено утврдити да се ради о једном истом лицу.

д)С обзиром да тела именованих још увек нису пронађена у евиденцијама СУП-а Ђаковица, Гаговић Раде, Љушај Звездан и Краснићи Бајрам још увек се воде као нестала лица.

е)Што се тиче тачних идентификационих података за Шаља Ређа и Краснићи Бајрама, још увек са истима не располажемо. Покушали смо да преко система АОП-а утврдимо тачне податке за именоване, али обзиром да се појављује више лица са истим именом и презименом, нисмо у могућности са сигурношћу да потврдимо о ком се лицу тачно ради. У случају да дођемо до тачних идентификационих података, бићете благовремено обавештени.

НАЧЕЛНИК СЕКРЕТАРИЈАТА

п у к о в н и к

Милан Станојевић

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Госпођо судија, ја улажем приговор и на овај доказ. Сматрам да оперативна сазнања полиције не могу да се служе као доказ у кривичном поступку. Поред осталог, ту се наводи и неке околности које су биле предмет

разматрања у једном кривичном поступку који се водио код Окружног суда у Пећи против тзв. «Ђаковачке групе» од 145 људи и та пресуда са тим оптужењем, са тим наводима је од стране Врховног суда Србије укинута, тако да, нису утврђене релевантне околности на које се управо указује у овом допису. Стога сматрам да овај допис, да овај доказ не може да се служи као доказ у кривичном поступку и у том смислу предлажем да се исти издвоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овога, Тужилац шта има да каже?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се предлогу за издвајање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одлучиће веће, с обзиром да су противни предлози.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одбија се предлог браниоца оптуженог да се из списка предмета издвоји писмени доказ – извештај МУП-а Србије, СУП-а Ђаковица од 08.02.2005. године, с обзиром да не стоје законски разлози за издвајање овог доказа из списка, посебно имајући у виду да су само прочитани изводи овог писменог доказа.

Чита се:

Извештај МУП-а Србије, СУП-а Ђаковица, Одељење криминалистичке полиције, бр.03-2128/04 од 20.08.2004. године, ИКМ Јагодина, упућен Окружном суду у Пећи, са текстом:

Дана 17.08.2004. године овлашћена службена лица ОБ Зета лишили су слободу лице Лекај Балт Антона, рођеног 03.03.1979. године у Шибенику, Република Хрватска, са пребивалиштем у Ђаковици, улица Вука Караџића бр.398, на основу централне потернице бр.2814-0253, коју је расписао СУП Ђаковица, а на основу наредбе Окружног суда Пећ, бр.Кио 60/99, због извршеног кривичног дела тероризам из чл.125. КЗ СРЈ.

Дана 19.08.2004. године овлашћена службена лица СУП-а Ужице, ОУП Нова Варош су извршили спровођење именованог Лекаја по наредби Окружног суда Пећ и спровели га у Окружни затвор у Лесковцу.

Чита се:

Извештај Министарства правде, Управе за извршење кривичних санкција и то извештај лекара Окружног затвора у Београду од 30.08.2004. године са текстом:

Пацијент Лекај Антон је увидом у његов здравствени картон први пут прегледан у амбуланти дана 28.08.2004. године. Том приликом у личној анамнези не наводи обољења, повреде и операције од медицинског значаја. Породична анамнеза: уредна. Субјективно наводи слабији аптети. Друге тегобе негира. Клинички налаз је уредан. Пацијент је одмах по пријему прегледан од стране дежурног лекара КПД болнице 27.08.2004. године. Соматски психички и неуролошки налаз био је уредан.

Лекар службе за здравствену заштиту
др Александра Миладиновић

Довршено читање писмена.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку саслушају сведоци: Слободан Ковач, Братислав Ћосић, Вукашин Шћекић, Асима Краснићи, Биљана Векић, Љушај Милена, Љушај Халил, Бериша Сали, Шабан Бољај, Комони Целал, Марк Ђон Тући и по службеној дужности саслуша сведок Мета Шаља из села Драгаш на Косову, па се стога, данашњи главни претрес.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Судија, могу ли да предлажем, с обзиром да имамо времена неке материјалне доказе на данашњем претресу. Ја бих могао и на крају, али да добијемо на времену, обзиром да имамо времена. Ако дозволите, ја бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете Ви да оставите те материјалне доказе, па ћемо ми то на наредном претресу да размотримо, па ћемо прочитати.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Ја ћу овако да Вам предложим, да се прочита Уредба УНМИК-а о овлашћењима привремене управе на Косову, амандман на исту Уредбу, један амандман, други амандман на исту Уредбу и Уредбу УНМИК-а 1998/8 о оснивању заштитног корпуса Косова и ову слику лица сведока саслушаног од стране суда, чиме се доказује да је ово лице било припадник паравојних јединица на Косову и сматрам да овим материјалним доказима би се утврдило наводи из одбране, у смислу да је у наведеном временском периоду ОВК, које се оптужује као припадник овде оптужени Антон за време, у време након окончања, након повлачења снага СРЈ, односно након закључења Кумановског споразума и доношења Резолуције Савета безбедности 1244, заправо је престала ОВК и није могла да постоји и фактички у те јединице уколико су евентуално наступиле, како тврди одбрана, како тврди Тужилаштво, онда то нису припадници ОВК, веће неке неорганизоване групе, па је у том смислу ирелевантно што се тиче правних квалификација дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само те све писмене доказе које предлагете, приложићете овде у списима и на следећем претресу ћемо из читати.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро.

Због извођења напред предложених доказа, односно саслушања сведока, главни претрес се одлаже, а следећи одређује на дан 21. фебруар 2006. године са почетком у 9,30 часова, 22. фебруар 2006. године са почетком у 9,30 часова и 23. фебруар 2006. године са почетком у 9,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо за следећи главни претрес позвали све ове сведоке, значи, који су преостали, то је неких дванаест сведока. Седам сведока су са Косова, пет сведока је још из овог предлога у оптужници. Видећемо, све смо их позвали, видећемо на следећем претресу, уколико од ових сведока неко ко је са Косова не дође, онда ћемо видети у марту да се неке истражне радње спроведу и да и ти докази изводе на Косову. Овластићемо члана већа да са Тужиоцем доле на погодан начин, уз сарадњу УНМИК полиције.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: У том случају, можда ћемо и ми, обзиром да се људи устручавају да долазе, можда у писменом поднеску, ми ћемо предложити још сведока да се саслушавају на Косову у смислу доказивања алибија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Доказни поступак још траје. У свакој фази можете предлагати доказе. У судници 4 је следеће суђење. Све ове писмене доказе на које сте се позвали, приложите ми сада, све то.

Довршено у 11,00 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА